

Yaz Tatili Köyde Olmak

– cirik · 18 Kasım 2020

Köyümüz , bir düş beldesi , masaldan düşmüş gizemli bir gezegen gibi , her zaman ilgi odağı ve çekiciliği ile yıllarca çevre köyler içinde bahsedilen bir dünya olarak anılır , bağlı olduğu Ağın ilçesi de mavi ve yeşil rüya kadar güzel ,aslında her bir köyün kendine mahsus hayran bırakıcı manzarası ve bereketli topraklara sahip olduğunu söylemeliyim , Vahşen köyümüzün iç dünyasına girip evler arasında taşlı sokaklarında dolaşmak insanlarıyla tanışmak apayrı bir rüya , evet köyü karşıdan gören tepeye Mahmut'un geyiği denilir , köyü buradan da seyre koyulmak ayrı bir masalımsı görsel bir fotoğraftır , bugünden dünlere uzandığımda yaşadığım anılarıyla köy günlerim , gerçekten tarihi eserlerin sıra sıra dizildiği standtların önünden geçer gibi bir heyecana , bir hisse insanı sürüklüyor , o yıkık duvarlar içinde saklı evlerin hikayeleri ,taşların ve kerpiçlerin sayılı hüznün yüzlü halleri, viran olmuş evler ve ayakta direnmeye çalışan duvarların anlatmaya çalıştığı , zamana direnen fısıltıları belki çığlıkları , ve içinde oturlan evlerin kabına sığmaz mutlu görünüşleri , kısaca Vahşen'in her hali , insanı dinlendiren düşündüren mutlu şarkılar gibi sevindiren bir yönü var , hatta durup hissettikçe insan kendisi için mutluluk ışıklarını bulması kaçınılmaz oluyor, günün her vaktinde köy insanlarının toplandığı mekânlardan biridir Hakko ve Cirik çeşmesi , sularından içmek nefeslenmek ve gerek sulama gerekse hayvan sulama işlerini tamamlamak için kimi zaman insanların bir araya gelmesine vesile olur bu çeşme başları , genellikle o çocuk ve gençlik yıllarımda , akşam ezanları öncesi Cirik çeşmesine çıkan taşlı sokağın sırasında uzanan evlerin sekilerinde köy insanımızın kümelendiklerini görürdüm , ne zaman bu kısa taşlı yolu su almak için çıksam köyün insanları ile selamlaşır konuşuruz , karşılıklı selam ve sevgiler ile yol güzelleşirdi , güler yüzlerini eksik etmediği güzel anlar olurdu , bana seslenirlerdi " çağam sularını taşı , aferin iyi yapıyorsun , taşı taşı sularını .." , evet pappam'ın(babaannem) su ihtiyaçlarını karşıladım , evin ne kadar suya ihtiyacı varsa üç dört kez inip çıktığım olurdu ,elimde kimi gün su kabakları kimi zaman bakraçlar neredeyse taşları sayarak her birine basarak sağa sola selam vererek benim için hem spor hem hizmet hem de zevk aldığım bir işti, beni tanıyan tanımayan ilgilenir yaptığım hizmetten dolayı dua ederlerdi ,ardımdan konuşmalarını duyar fısıltılarını çözerdim, kimin nesi olduğumdan adımı bilmeyenlerin meraklarına kadar, kimin çağası y mışım , kimde kalıyor muşum , annesi babası kimlerden , bu kimin çağası ...vb , şunu gördüm yaşadım ki köyümüz Vahşen'de , uzakta akan murat(belki karasu) suyuna kadar onca araziye yol gitseniz hiç susamazsınız , o kadar çok su kaynağı vardır ki ve sizi aç suzuz bırakmayacak o kadar zenginliklere rastlarsanız ki kendinizi köyün içinde hissederdiniz, ve Cirik çeşmemizin suyunun üstünde su bulamazdınız , ister aç karnına içilsin ister tok , eğer içtiğiniz su cirik çeşmesinden korkmayın , gerçekten zarif olduğu kadar insanın içine huzur bırakıyordu , ne şişkinlik , ne de tatsızlık asla söz konusu değil , aksine incelik ve gıda vericilik özelliği taşırdı Cirik çeşmesinin suyu , o yıllarda su taşıdığım her gün , Cirik çeşmesine giderken , o taşlı yokuşlu sokağı geçmeyi çok severdim, Cirik te beni sevmiş olmalı ki onu hiç kurumuş görmedim , her zaman akıyor buldum eli boş dönmedim , ne güzeldi orta-lise-fakülte yıllarımda köy günleri , her yaşımın farklı güzellikleri vardı , ilk kalp çarpıntısını yaşamak gibi...

18.11.2020

istanbul/üsküdar